

3. Цегельник Н. І. Економічний стан лісової галузі в Україні та його вплив на сталий розвиток лісогосподарських підприємств. *Агросвіт*. 2021. № 13-14. URL: <http://www.agrosvit.info/?op=1&z=3461&i=2> (дата звернення 11.02.2025)

Юр'єва І. А.

к.е.н, доцент

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

м. Харків, Україна

ПІДХОДИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАКТИК З ОБЛІКУ, АУДИТУ І ОПОДАТКУВАННЯ

Сучасне впровадження аспектів фінансової інклюзії у контексті імплементації директив ЄС в Україні з ключовими аспектами регуляторного середовища та європейських практик господарювання, яке забезпечує доступність фінансових послуг для широкого кола споживачів та бізнесу є актуальною темою дослідження за аналізом, який охоплює кілька ключових аспектів діяльності суб'єктів організації у світлі адаптації до європейських стандартів. Імплементація європейських практик полягає в особливостях ведення обліку за європейськими стандартами з гармонізацією бухгалтерського обліку за міжнародними стандартами (IFRS, GAAP), використанні цифрових технологій в обліку (автоматизація, ERP-системи), оцінці активів і зобов'язань відповідно до європейських практик. Методологія аудиту підприємницької діяльності розглядається з точки зору впровадження вимог Директиви ЄС щодо аудиту при урахуванні концепції незалежності аудиторів та етичних стандартів в аудиторській діяльності із застосуванням практики корпоративного управління і контролю якості аудиторських послуг у відповідності до міжнародних норм. Гармонізація податкової системи України з нормами ЄС, запровадження BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) та його вплив на бізнес, особливості ПДВ та податку на прибуток у контексті європейських практик

запроваджує сучасні підходи в податковому плануванні та міжнародному оподаткуванні. Європейський Союз запроваджує комплексну політику щодо фінансової інклюзії через такі інструменти регулювання платіжних послуг за Директивою PSD2 (2015/2366/ЄС), яка спрямована на розвиток відкритого банкінгу та конкуренцію у фінансовій сфері [1]. В Україні запроваджено європейські принципи відкритого банкінгу ухваленням Закону «Про платіжні послуги» 2021 року. З огляду на мікрофінансування та підтримку підприємництва існує Програма EU4Business, яка надає фінансування малим підприємствам у країнах Східного партнерства та створенням Фонду підтримки МСБ, що дозволяє малим підприємствам отримувати доступ до дешевих кредитів. Директива 2014/17/ЄС (Іпотечний кредит) – встановлює єдині стандарти захисту споживачів при отриманні кредитів, що сприяє захисту прав споживачів фінансових послуг. Захист прав споживачів фінансових послуг з використанням цифрових фінансових технологій (FinTech) в 2017 році було запроваджено європейські вимоги до прозорості кредитних угод згідно Закону «Про споживче кредитування» Регламент 910/2014 (eIDAS) – створює єдиний стандарт цифрової ідентифікації та електронних підписів у ЄС впровадження BankID та цифрового паспорта в «Дії». Все це забезпечує доступність банківських та небанківських фінансових послуг з методами для розширення доступу до цифровізації банківських послуг, розширення онлайн-банкінгу та мобільних додатків, використання FinTech та штучного інтелекту для надання фінансових послуг, впровадження необанків (Revolut, Monzo) у ЄС та розвиток Monobank, Sense Bank в Україні. Європейські країни використовують підходи контролю за кредитними організаціями та небанківськими установами з метою регулювання та захисту прав споживачів із встановленням лімітів на кредитування для уникнення надмірної боргової залежності. Європейський Союз встановлює єдині правила для ведення бізнесу через систему директив і регламентів, які сприяють створенню прозорого, конкурентного та стійкого бізнес-середовища. Україна, у межах процесу євроінтеграції, поступово гармонізує національне законодавство з європейськими нормами відповідно до Угоди про асоціацію з ЄС. Основні принципи регулювання бізнесу в ЄС полягають у впровадженні регулювання

бізнесу на основі принципів прозорості та відкритості де є чіткі правила для бізнесу, вільний доступ до інформації, добросовісної конкуренції, а це антиконкурентні дії, такі як картельні змови, суворо заборонені), захист прав споживачів з гарантіями якості товарів і послуг та корпоративною відповідальністю. Ключовими директивами ЄС, що впливають на бізнес-середовище України є Директиви щодо бухгалтерського обліку та фінансової звітності, насамперед це Директива 2013/34/ЄС. Яка регулює складання фінансової звітності підприємств, зокрема малих і середніх компаній, Директива 2014/95/ЄС, що зобов'язує великі компанії розкривати нефінансову інформацію (ESG-звіти) із впровадженням та прийняттям стандартів IFRS (МСФЗ) та імплементацією закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Директива 2006/43/ЄС встановлює вимоги до аудиторської діяльності, незалежності аудиторів та контролю якості аудиторських перевірок. Директиви щодо корпоративного управління та відповідальності спрямовані на покращення корпоративного управління, прозорості структури власності компаній Директива 2017/828/ЄС з законодавчими ініціативи щодо розкриття інформації про кінцевих бенефіціарів компаній. Антикорупційне та комплаєнс-регулювання передбачається Директивою 2019/1937/ЄС – зобов'язує компанії створювати внутрішні механізми повідомлення про порушення, закон «Про запобігання корупції», створення НАБУ, ВАКС та е-декларування з загальним регламентом про захист даних (GDPR) (2016/679/ЄС), що встановлює правила обробки персональних даних, що впливає на всі компанії, які працюють з ЄС [2]. Перспективи подальшого дослідження полягають у вивченні методології ефективного контролю та санкціями за порушення законодавства, посиленню фінансової прозорості та зниження рівня корупції, спрощенню ведення бізнесу та залучення іноземних інвесторів за відповідними міжнародними стандартами.

Список використаних джерел

1. Directive (EU) 2015/2366. URL: <https://eurlex.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj/eng> (дата звернення 29.10.2025).

2. Directive - 2019/1937 - EN - EUR-Lex. URL: <https://eurlex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/> (дата звернення 29.10.2025).

Юрченко О. А.

к.е.н., доцент кафедри фінансів, обліку і оподаткування
Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна

ОБЛІК ВИТРАТ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ МАЙНА В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Збереження майна є одним із найдавніших завдань, що виникли ще на початку розвитку бухгалтерського обліку як прикладної науки. Послідовність записів у інвентарному описі визначалася необхідністю захисту активів від можливих втрат. Згодом це завдання стало основою для інших, сформульованих пізніше.

На сьогодні завдання збереження активів підприємства в умовах воєнного часу потребує нових підходів щодо ідентифікації витрат на збереження майна та їх відображенні на рахунках бухгалтерського обліку та у фінансовій звітності.

Під збереженням активів слід розуміти забезпечення інформації про стан і рух ресурсів, переданих підприємству за різними правовими режимами, що дозволяє організувати їх збереження та розробляти аналітичні завдання для їхнього подальшого розвитку [1].

Фінансовий стан підприємства визначається складом активів, які перебувають у його розпорядженні. Відтак, інформація щодо збереження майна має враховувати інтереси всіх учасників економічних відносин підприємства.

Завданнями обліку операцій щодо збереження майна на підприємстві є: організація обліку руху активів підприємства; облік процесу формування активів підприємства; організація обліку прав, обов'язків і відповідальності матеріально